

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Procurent etiam aliorum labores subire. C. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

adferbat pocula, quot veniebant personæ, singula singulis, & multiplicato labore, descendendi ad cellarium & ascendendi ad triclinium suas multiplicare meritorum coronas, & potam recentem atque frigidum conulas sigillatim apponeret, & quidem annos sexaginta natus, nec vllm pro hoc labore admittebat socium & adiutorem. Amabat enim feruenter Deum, cuius gratia solus ita se fatigabat, cum minore incommodo posset fratrum sitim sedare. Talis est amantium consuetudo, inquit S. Chrysostomus: omnia amatorum negotia per se fieri vellent: & nihil sine se illos neque facere, neque dicere. Agnoscebat hanc præstantiam officiorum domesticorum noster Frater Franciscus Cardubensis filius Ducis Cardone & Segorua, Marchionis Comariensis, qui cum fuisset Rector celeberrime in Hispania Academia Salmanticensis, Societatem nostram ingressus, dum Philosophia operam daret, valde delectabatur inseruire cocco, non solum cum esset Nouitius, sed etiam ad studeret: Diebus festis & consueta recreationis, facultatem petebat eundi ad cultinam, vt inuaret in verrendo & lauandis rebus culinae, in preparandis cibis: nam ego aitch multum didici in hoc officio, cum essem in seculo, & vellem meam artem hic bene collocare, vt seruis Dei aliquis bonus cibus prepararet. Curam quoque bestiarum & iumentorum libenter suscipiebat, vt pabulum, & reliqua necessaria illis ministraret, dicens se etiam esse artis huius peritum. Peruenit tunc temporis Salmantici, am Pater quidam in equo valde debili ulcerato & lafo quem serè decreuerat tanquam inutilem, liberum ad campos dimittere. Sed ipse cum P. Ministri facultate recepit in se equi curam: cuius vulnera ipsemet abluibat ac diligenter medicabatur. Ita scribit eius familiaris P. Ludouicus de Ponte in vita P. Baltharis Aluarez eius Rectoris, cap. 30. pag. 347. Sic & Ioannes Ximenez sæpè hic laudatus, non contentus suis laboribus assiduus, quos in prædio Collegij subibat, cum ad Collegium redibat diebus festis, offerbat se ad partes cocci in culina obeundas, vt cocum ipsum subleuaret. Et antequam veniret ad Collegium, Deum in itinere orabat, reuens vel portans aliquid ex prædio, vt sibi bene iam fatigato labores graues iniungerentur. & sæpè iniungebantur, quos suscipiebat promptissime ac diligentissime.

CAPVT NONVM.

Procurant etiam aliorum labores subire.

80. EAndem ob causam, sanctâ quadam avaritiâ procurant (non immiscendo se quidem in aliorum officia, quod verat Regula 32. communis) aliorum etiam officia subire, & loco aliorum, quando possunt, laborare. Imitentur hac in re Abbatem Moysen, de quo sic scribit Palladius: Egre diens, inquit, noctibus, abibat ad cellas Monachorum, qui se exercendo consenserant in laboribus, Lancicy Opusc. Tom. 2.

Et pro se aquam non potuerant amplius importare, & accipiens hydrias, eis nescientibus, illas aquâ implebat. Habent enim in illis locis aquam certâ distantem longitudine: alij quidem ad duos lapides, alij verò ad quinque, alij verò ad dimidium &c. Et Sozomenus idè narrans, postrema verba sic exponit: Res, inquit, erat valde laboriosa, nam locus vnde aquam hauriebat, ab aliis decem stadia, viginti ab aliis, ab aliis amplius triginta absuit.

1. 6. hist. cap. 29. Niceph. l. 11. c. 36.

CAPVT DECIMVM.

Querant novos labores, dum suis satisfecerunt.

Hoc non contenti, si suo labori satisfecerunt, ita vt non habeant quod agant in officio manuali sibi iniuncto, occupent se aliquibus aliis laboribus manualibus in beneficium Domus, in qua habitant, cessuris, tum ne otientur, tum vt bonorum quæ adferunt piè suscepti labores, participes fiant. Hoc inter alios docuit S. Ambrosius l. de Arcâ & Noè c. 23. Quando finis mens aliquod opus, non quasi consummato opere finitur, sed in alia recurrit opera, & semper incrementa vir tuis exerceat: quandoquidem videt, quod in fructus suos terra renouetur.

81.

Idè Deo, vt obseruat S. Chrysostomus Adamum ante peccatum in Paradiso posuit, vt operaretur, & custodiret illum. Cum homo omnibus delictis patiretur in Paradyso voluptatis, inquit S. Chrysostomus, ne immodiâ prosperitate insoleret (omnem enim malitiam docuit otium) propterea præcepit Deus, vt operaretur illam & custodiret. Quid autem, dicit aliquis, illius curâ indigebat Paradyfus? Non hoc dico, sed voluit, vt paruam quandam sibi, congruâ gereret curâ, partim custodiendo, partim operâdo. Si enim laboris omnis fuisset expertus, protinus ex multo otio, in ignauiam prolapsus esset, nunc verò in operatione occupatus, qua neq. dolore, neq. molestiâ adferret, moderatior vtiq. ac continentior esse debuit &c. Sicut clemens pater tenero filio omni copiâ fruenti, ne insolens fiat, paruam & congruam quandam curam excogitat, sic & Dominus Adâ operationem & custodiam præcepit vt vnâ cum voluptate, multiq. securitate ac delectatione, hac duo haberet, qua aliquantulum procliuatatem illius morarentur & impedirent. Si ergo Adamo, in statu innocentia constituto, nondum vlllo peccato inquinato, satisfactione laboriosa pro peccatis commissis non indigenti Deus in Paradyso voluptatis labores præscripsit, ne per otium in ignauiam prolaberetur, & ita iustitiam originalem amitteret, quanto magis conueniant labores manuum, hominibus coinquinatis multis peccatis; & quamuis à culpis eorum purgati sunt per Ecclesie Dei Sacramenta, habentibus tamen, vt plurimum, obligationem magnam luendarum penarum, in satisfactionem pro illis, & in recordationem peccatorum.

82. h. 14. in Genes. Gen. 2. 15. Eccl. 33. 29.

